

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 529/2016
Рж 72/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа Зоран Пантовић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., коју заступа Растко Свичевић, адвокат из ..., и „ГГ“ са седиштем у ..., коју заступа Тајјана Пипер Јовановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене „ГГ“ ..., изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 488/15 од 14.01.2016. године и о ревизији тужене „ГГ“ ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1968/14 од 12.03.2015. године, у седници већа одржаној 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужене „ГГ“ ..., изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 488/15 од 14.01.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене „ГГ“ ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1968/14 од 12.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи П 221/14 од 14.02.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца према туженој ВВ и утврђено да је уговор о купопродаји стана, закључен 13.08.2007. године између АА и ВВ, оверен пред Општинским судом у Врњачкој Вањи под Ов ... од 13.08.2007. године, у целости ништав. Ставом другим изреке утврђено је према туженој ВВ да су тужиоци искључиви власници непокретности и то стамбеног објекта спратности С+П+Пк, површине у основи 115м², укупне корисне нето површине 224,08м², који се састоји од сутерена са степеништем, котларницом, подрумом и оставом, корисне површине 90,58м², приземља са улазом, предсобљем, купатилом, кухињом, дневним боравком, спаваћом собом и дечијом собом, корисне површине 65,09м² и поткровља са степеништем, дневним боравком, кухињом, купатилом, спаваћом собом, трпезаријом и дечијом собом, површине 68,41м², који се налази на к.п. ... КО ..., по тапији број ..., издатој 31.05.2007. године од стране Општине Врњачка Бања, која је потврђена 11.06.2007. године од стране Општинског суда у Врњачкој Бањи под бројем 4Р ... и заведена у књигу тапија под бројем ... . Ставом трећим одбијен

је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се према туженој „ГГ“ ... утврди да је заложна изјава о упису хипотеке, оверена пред Општинским судом у Врњачкој Бањи под Ов ... од 15.08.2007. године у корист тужене банке, на спорној непокретности описаној претходним ставом изреке, ништава. Ставом четвртим изреке тужена ВВ обавезана је да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 270.750,00 динара, а ставом петим изреке тужиоци су обавезани да туженој „ГГ“ ... накнаде парничне трошкове у износу од 8.000,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 1968/14 од 12.03.2015. године, ставом првим изреке одбио као неосновану жалбу тужене ВВ и потврдио првостепену пресуду у ставовима првом и другом изреке, а ставом другим је преиначио првостепену одлуку у ставовима трећем, четвртм и петом изреке тако што је утврдио да је ништава заложна изјава тужиоца АА, оверена пред Општинским судом у Врњачкој Бањи под Ов ... од 15.08.2007. године у корист тужене „ГГ“ ..., о упису хипотеке на непокретности описаној у изреци и одредио да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужена „ГГ“ ... је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, као и из разлога предвиђених чланом 395. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Решењем Р1 488/15 од 14.01.2016. године Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене „ГГ“ ..., изјављеној против другостепене пресуде у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 488/15 од 14.01.2016. године тужена „ГГ“ ... је изјавила жалбу, без навођења законских разлога из којих побија наведено решење.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу члана 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/05, 111/09 и 53/13), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 55/14) и оценио да жалба није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 16.04.2009. године, дакле пре ступања на правну снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11), који је ступио на снагу и примењује се почев од 01.02.2012. године, а који чланом 404. став 3. предвиђа могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда којим се не дозвољава ревизија. Одредбом члана 411. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку, није предвиђено да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати одредбе члана 385. Закона о

парничном поступку, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Стога жалба против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу чл. 385, 395. и 411. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом 16.04.2009. године, која је уређена поднеском од 12.05.2009. године, тражено је утврђење ништавости уговора о купопродаји непокретности, утврђење права својине на непокретности описаној у изреци и утврђење ништавости заложне изјаве. Како се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора означена у тужби од 310.000,00 динара, а овај износ означен је и у уводу нижестепених пресуда.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), који је ступио на правну снагу 31.05.2014. године, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним спосовима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Побијана другостепена пресуда Гж 1968/14 донета је 12.03.2015. године, након што је Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), ступио на правну снагу, па се дозвољеност ревизије цени према цензусу прописаном чланом 23. став 3. наведеног закона.

Тужена „ГГ“ ... ревизијом побија другостепену пресуду у делу којим је преиначена првостепена пресуда тако што је према овој туженој утврђено да заложна је изјава тужиоца АА, оверена пред Општинским судом у Врњачкој Бањи под Ов ... од 15.08.2007. године у корист тужене банке, о упису хипотеке на непокретности описаној у изреци, ништава. Супротно наводима ревидента, околност да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтеву за утврђење ништавости заложне изјаве ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), јер се наведене одредбе на основу члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), примењују само у поступцима започетим подношењем тужбе после 01.02.2012 године, односно у поступцима у којима је првостепена одлука којом се окончава поступак укинута и предмет враћен на поновно суђење после 01.02.2012. године, што овде није случај.

Како у овом случају вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић